

Јовањдан у Цетињском манастиру: Велики благослов и привилегија да се молимо пред десницом Св. Јована Крститеља



На празник Сабора Светог Јована Крститеља – Јовањдан, 20. јануара 2026. године, Његово преосвештенство Епископ диоклијски г. Пајсије служио је Свету архијерејску литургију у Цетињском манастиру, поред деснице највећег рођеног од жене која је на ријечи Јордану крстила Господа Исуса Христа.

Епископу су саслуживали протојереји Остоја Кнежевић и Благоје Рајковић, протосинђел Гаврило (Раичевић), јереји Миливоје Бакић, Игор Пешикан и Георгије Јаковљев, јеромонах Теодор (Шљиванчанин), настојатељ манастира Костриковача јеромонах Михаило (Пајовић), сабрат манастира Градиште јеромонах Филотеј (Марковић), ђакон Огњен Боричић и јерођакон Теофан, у молитвеном присуству вјерног народа.

По прочитаном јеванђелском зачалу бесједио је протојереј Остоја Кнежевић који је подсетио да са данашњим празником – Сабором Светога Јована Крститеља, заправо настављамо да слаavimo Богојављење – празник Крштења

Господњег и објаснио да као што смо по Рођењу Христовом славили Сабор Пресвете Богородице, тако по Његовом крштењу славимо Светог Јована Крститеља.

Основна истина наше вјере је да се Бог открива човјеку, а Он нам се открио, како је нагласио о. Остоја, најприје кроз Пресвету Богородицу, па онда кроз Светог Јована Крститеља – кроз чудесан догађај крштења на Јордану, гдје се Бог пројавио као Света Тројица:

„Да би се ови догађаји могли десити и да би се воспоставио савез између Бога и човјека, потребно је било благовољење Божије на првом мјесту. Али не само благовољење Божије, потребни су били и земаљски људи који су спремни и снажни, јаки у вјери и одлучности да изнесу тај Божији план и да без остатка послуже вољи Божјој и Божјем промишљању о свијету и о спасењу свијета и човјека. Управо на првом мјесту од тих земаљских људи су Пресвета Богородица, онда Свети Јован Крститељ, па Свети апостоли и многи други угодници Божији, које је Господ прославио и Црква забиљежила, а много и оних за чија имена не знамо, који су без остатка послужили вољи Божјој и Божјем промишљању о њима.“

У наставку свог пастирског слова прота Остоја је подсјетио да Преподобни Јустин Ћелијски, говорећи о томе како се Свети Јован Крститељ дрзнуо да положи руку на главу Спаситељеву, каже да је он захваљујући свом подвижничком и чистом живљењу и непрестаном служењу промислу Божјем, видио све то што ће се догодити и схватио смисао тог догађаја на Јордану – да кроз то крштење долази спасење свакоме човјеку:

„И видећи будућност савеза Бога и човјека, видећи Цркву Божију и сва она покољења која ће проћи кроз Цркву Божију до дана данашњег и нас сабране, као и све оне који ће доћи послије нас, Свети Јован Крститељ је управо учинио чудесан догађај, положио своју руку на главу Господњу и крстио Господа у Јордану.“

Протојереј Остоја Кнежевић се осврнуо и на житије Светог Јована Крститеља, указујући на чудесан начин његовог рођења од престарјелих родитеља Захарије и Јелисавете. Он је био такође једно од дјеце које је тражио Ирод да погуби јер је био свега неколико мјесеци старији од самог Спаситеља, па је његова мајка побјегла са њим у пустињу, а његов отац Захарија је пострадао мученички зато што није одао гдје се налази младенац Јован. Врло брзо Свети Јован је остао и без своје мајке па се сам подизао у пустињи, хранећи се оним што му је пустиња давала и кријепећи се благодаћу Божјом.

„Бог га је хранио, Бог га је одржавао, Бог га је одјевао и учинио га великим својим претечом, последњим пророком и првим апостолом, како га често и називамо. Сам Господ за њега каже да је Свети Јован највећи од жене рођени, а онда даље говори како је и најмањи у Царству небеском већи од њега. Та ријеч мало звучи нејасно – како неко може бити већи од Светог Јована Крститеља?! Али се мисли на ту земаљску величину Светог Јована Крститеља и кроз ту ријеч нам Господ открива колика је љепота Царства небескога, да онај најмањи у Царству небеском је већи од оне највеће земаљске величине која припада управо Светом Јовану Крститељу“, бесједио је о. Остоја.

На крају, честитајући Јовањдан свима, а славу онима који Светог Јована прослављају као свог небеског покровитеља, прота је казао да данас сви славимо овај празник, свако на свој начин, али да се он посебно прославља у Цетињском манастиру:

„Нека је срећан овај празник Владици и братији ове свете обитељи и свима нама који имамо тај велики благослов и велику привилегију да предстојимо овдје и да се молимо пред чудесном десницом Светога Јована Крститеља, која је била положена на главу Господњу приликом крштења у ријечи Јордану. Приступимо, браћо и сестре, са снажном вјером светињи Светога Јована Крститеља, са оптимизмом укријепимо се његовим примјером и помолимо му се да свако од нас испуни оно на што нас он позива. Да се покајемо и да принесемо плодове достојне покајања, да приступимо са вјером да ћемо благодаћу Божјом и са осјећањем и љубављу Пресвете Богородице и Светог Јована Крститеља, побиједити сваку нечистоту, сваку страст која се усадила у срцима нашим, у умовима нашим и да са таквом вјером постајемо чисти сасуд Божје благодати.“

По заамвоној молитви благосиљани су славски дарови и преломљени колачи у славу Божију, а част Светога Јована Крститеља Господњег.

Весна Девић

Фото: Максим Шестаков



mitropolija.com